

Tuijalla on pallo hallussa!

fiMUGin hallituksen tuore jäsen on graafisen alan yrittäjä Tuija Rannikko. Hän on vuonna 1960 syntynyt helsinkiläinen AD, joka on toiminut visuaalisen suunnittelun ja toteutuksen parissa jo 70-luvun loppupuolelta asti. Päätin tutkia, millaisesta naisesta on kysymys, ja Tuija sai vastatakseen joukon kysymyksiä mm. suhteestaan tietotekniikkaan ja yhdistykseemme.

Tuija fiMUGin digikuvauskurssilla kirpeän aurinkoisena alkusyksyn viikonloppuna Arabianrannan kaislikossa. Kuvajana kurssin vetäjä, valokuvauksen opettaja Pekka Mölsä.

Koska ja missä yhteydessä olit ensi kertaa kontaktissa tietokoneen kanssa?

- 90-luvun loppupuolella vasta hyppäsin tietotekniikan kelkkaan. Ensimmäinen koneeni oli eMac, pieni ja soma ja sen hiiri hassu pyöreä.

Miten tietokoneen käyttö on muuttanut elämäsi?

- Kyllä ovat ajat muuttuneet! Työn kuva niin suunnittelun kuin toteutuksen puolella on kokenut täydellisen muutoksen. Olen joutunut opettelemaan työni täysin uudestaan. Silloin, koneiden käytön alkuaikoina, maalailtiin hirmuisia uhkakuvia: Entä, jos luova suunnittelu supistuu ja näivettyy vain koneen mahdollisuuksia hyödyntäväksi? Koneen mahdollisuudet koettiin rajallisiksi ja ikäänkuin ihmismieltä orjuuttavaksi.

Miten työt tehtiin ennen koneita?

- Olen sitä ikäluokkaa, että 70- ja 80-luvulla assarina oli työpäivämme paljolti askartelua ja käden taitoja tarvittiin. Kun AD:lta tuli hyväksytyt luonnos, me lasimme ja määrittelimme, millä koolla ja mihin muotoon tekstit tulevat, ne tilattiin sen mukaisesti latomosta ja sitten tekstiliuskat liimattiin vahan tai kumi-liiman avulla pahviselle pohjalle. Kulumaviivaimen ja millimetripaperin kanssa tarkistettiin, että tekstit olivat suorassa. Reprokameralla otettiin kuvasta kopio, kuva rasteroitiin rasterikalvon avulla, näin saatiin kuvaoriginaali tai rajausmalli kuvalle. Jos kuvasta tehtiin värillinen reprokopio, niin jokaisesta osaväristä laitettiin värisuotimet reprokameran. Reprokameralla saattoi myös pienentää taikka suurentaa kuvaa vaikkapa luonnokseen. Nimittäin kopiokoneissa ei vielä silloin ollut zoomia. Eli niin luonnokset kuin Paste up painooriginaalit tehtiin kaikki käsin leikkaaliimaa periaatteella.

Saattoi käydä niinkin, että AD sanoi: ”Hmm, tämä otsikkoteksti voisi olla parempi hieman harvempana.” Niinpä sitten leikattiin kirurginveitsellä jokainen kirjain irti toisesta ja siirrettiin oikealle päin puoli millimetriä.

Mihin käytät tietokonetta kotona ja töissä, mitkä koneet ja ohjelmat ovat käytössä?

- Koneeni on vanha mainostoimisto-Mäkki, jonka olen saanut rakkaalta

ystävältä. Se on G4-kone, jossa on iso pömpeli ja iso toosa – kunnon peli ja toimii kuin unelma! Toivon sille edelleenkin pitkäikäisyyttä ja meille vielä paljon yhteisiä hetkiä. Mutta tulevaisuutta on hyvä suunnitella ja olenkin tällä erää pohdinnoissani kahden vaiheilla: hankkiako seuraavaksi iMac vai MacBook Pro lisänäytöllä?

Kotiasioiden osalta enimmäkseen meilaan ja käytän nettiä. Työssäni käytän kuvankäsittely-, julkaisu- ja grafiikkaohjelmia sekä PDF-aineistojen tekoon Acrobatia. Aikaisemmin käytin etupäässä Freehandiä, mutta Adoben CS-salkut toivat tullessaan niin hyvän kokonaisuuden, että CS2 on nykyisin päätyövälineeni.

Olet fiMUGin hallituksen jäsen. Miten fiMUG tuli elämäsi ja miten se on vaikuttanut?

- Liityin yhdistyksen jäseneksi Kuvamessuilla 2005 ja sen jälkeen olen käynyt erilaisissa tilaisuuksissa sekä kursseilla. Kerran sitten puheenjohtajamme Mirko Nieminen tarttui hihasta ja kysäisi, voisinko harkita ehdokkuutta hallitukseen. Ehkäpä hänellä oli ajatuksena, että siellä olisi hyvä olla myös minun ammattikuntani näkökanta edustettuna.

On ollut hienoa tutustua monen eri alan taitajiin. Minusta on hyväksi harastaa vähän tajuun laajentamista ja koittaa ymmärtää itselle vieraita asioita. Ei se niin haittaa, jos ei heti kaikkea omaksu, kyllä sitten jossain vaiheessa asiat hahmottuvat.

fiMUGista olen saanut hyvien kursien lisäksi paljon ymmärrystä koneen toiminnasta. Sekä ennen kaikkea hyviä ystäviä ja ajatusten vaihtoa mielenkiintoisista asioista.

Minkä koet hallituksen jäsenenä fiMUGin haasteeksi tulevina vuosina?

- Jäsenmäärän kasvattaminen on tietysti ensi sijalla niinkuin kaikilla yhdistyksillä tulee olla. Tärkeää on myös verkostoituminen ja raja-aitojen madaltuminen eri osa-alueilla. Itse käytän kuva- ja grafiikkaohjelmia, silti on hyvä laajentaa reviiä ja kurkistella vähän, mitä naapurin puolella tapahtuu: liikkuvan kuvan, äänen, webin, tiedon hallinnan tai laitekehityksen puolella.

Olet osallistunut fiMUGin koulutuksiin, mihin ja oletko hyötynyt niistä?

Mitä koulutusta vielä kaipaat?

- Olen ollut useilla kursseilla ja mielelläni menen vastakin. Tiedon päivittäminen ja uusien asioiden etsiminen on tärkeää ammatissani. Kursseilla tulee vaihdettua ajatuksia ja vinkkejä, tutustuu kivoihin ja mielenkiintoisiin ihmisiin sekä luo hyviä yhteistyökontakteja.

Moni kaltaiseni graafista suunnittelua tekevä on varmaankin saman tilanteen edessä, että Freehandin käytön vähentyessä CS:n tulon jälkeen on alkanut tutustuminen Illustraattoriin. Olen kurssin käynyt ja käytän Illua, mutta toivoisin oppivani vielä paremmin ja laajemmin ohjelman mahdollisuuksia.

Olen käynyt myös useita Photoshop- ja InDesign-kursseja. Kursseilta tulee aina lisää tietoa ja asioita avautuu. Silti toivoisin tulevaisuuden kurssien osalta, että peruskurssien lisäksi voitaisiin toteuttaa syvemmälle meneviä workshop-tyyppisiä tapahtumia. Olemmekin hallituksessa tätä asiaa miettineet.

Sitten olen käynyt Mac OX 10.4 kurssin sekä digikuvauskurssin. Ja niistäkin voisi oppia vielä paljon.

Ja kaipaisin vielä kurssia Acrobatin hyödyntämisestä laajemmin, erityisesti sähköisten lomakkeiden osalta.

Mitä harrastat tai teet työn ulkopuolella?

- Koripallo on kuulunut elämäni ja olen aktiivitasolla pelannut pitkään. Nyt akillesjänteet ovat sanoneet yhteistyösopimuksen irti, joten vauhti on vähän rauhallisempaa kävelyn, uinnin ja pyöräilyn parissa.

Koluan mielelläni erilaisia tunnelmia taskuuni. Käyn niin kirpputoreilla kuin oopperassa, yhtäläillä Hakaniemen hallissa kuin taidenäyttelyssä. Teatteri, tanssi, musiikki – niin ja leffat tietysti – niistä aina jotain tarttuu mielen sopukoihin. Kuvataide ja käyttögrafiikka kulkevat käsikädessä kanssani ja ovat milloin työtä, milloin harrastusta.

Mikä on henkilökohtainen haasteesi seuraavien parin vuoden aikana?

- Toivon, että voin edelleenkin tehdä töitä käyttögrafiikan ja kuvataiteen parissa – se on sitä työtä mistä tykkään!

Tuijaan ja hänen töihinsä voi tutustua lisää sivulla www.tuijarannikko.fi

Pia Parkkonen